

MIRANT AL FUTUR pàg 3
'Lideratge per a joves':
un projecte que busca
nous referents socials

'L'ALTRA CIUTAT' pàg 11
Dani Ruiz mostra la Barcelona
perifèrica en una exposició
estrenada a les Corts

línialescorts ^{18 anys}

18/1/2023 · Núm. 261 · linialescorts.cat

“Moment històric”

► El Parlament Europeu crearà ben aviat la
Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat

► Barcelona, que ha impulsat la iniciativa, es perfila
com la primera ciutat que tindrà la capitalitat pàg 14

Fotos: Generalitat i Ajuntament

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

VicenteFerrer
Transforma la societat en humanitat

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALITAT PROJECTES
FASCINANTS.
**UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.**

900 111 300
fundacionvicenteferrer.org

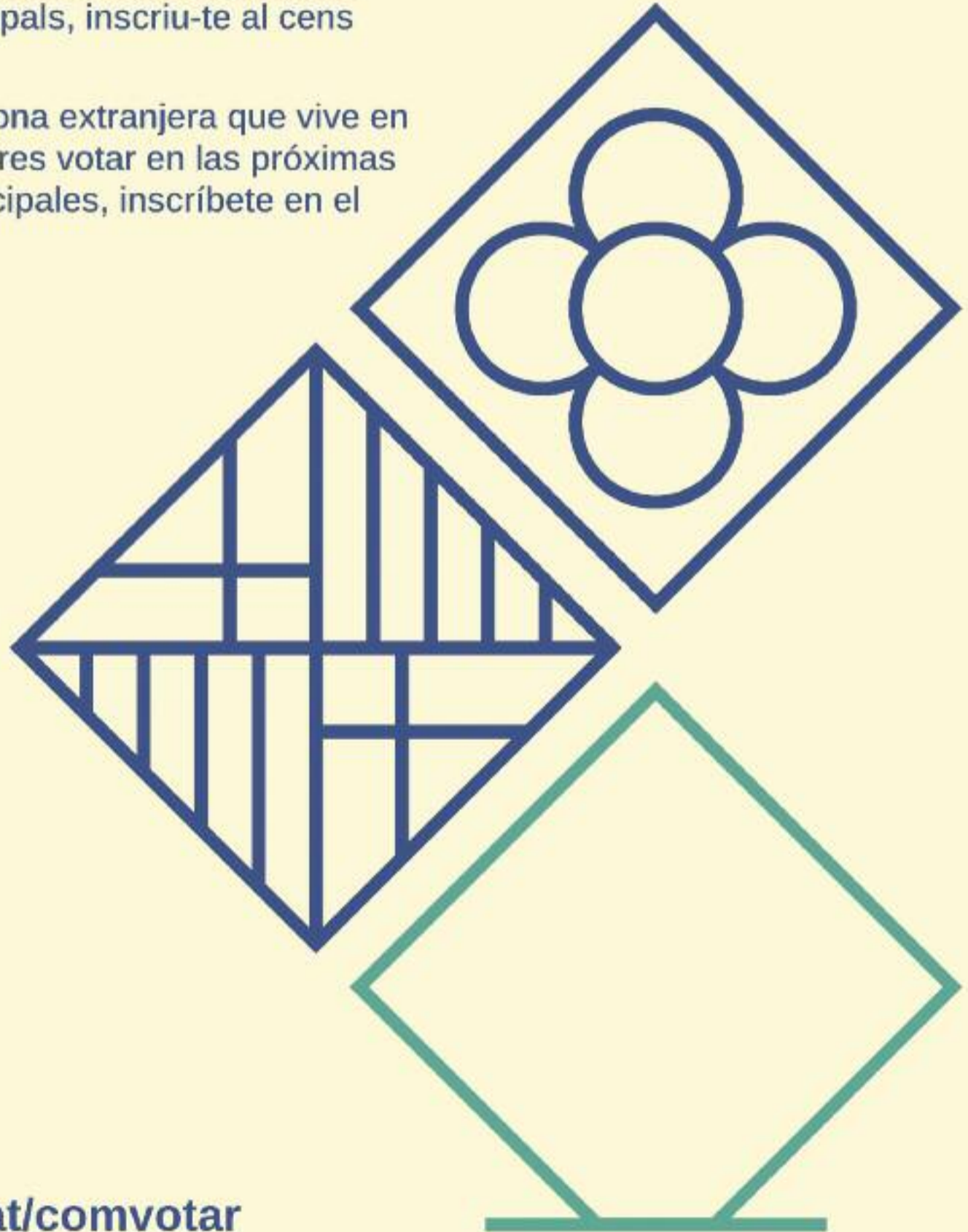
*Antonio Diaz. El Negro Post

Si vius a Barcelona, decideixes a Barcelona

Si ets una persona estrangera que viu a Barcelona i vols votar en les pròximes eleccions municipals, inscriu-te al cens electoral.

Si eres una persona extranjera que vive en Barcelona y quieres votar en las próximas elecciones municipales, inscríbete en el censo electoral.

barcelona.cat/comvotar

Detectar els líders del futur

» 'Lideratge per a joves' és una iniciativa del Pla de Barris que busca nous perfils de líders socials
 » A través de la formació, el projecte vol que els joves cooperin per millorar els barris més necessitats

Guillem Francàs
BARCELONA

Les grans ciutats impliquen que hi hagi barris més o menys abandonats en tots els sentits: que tinguin una manca d'equipaments, que l'administració no els faci cas i que, encara que puguem pensar el contrari en el nostre imaginari, hi hagi menys teixit associatiu. En una ciutat com Barcelona això passa, i per evitar que barris vulnerables es quedin enrere, l'Ajuntament de la capital catalana impulsa un projecte enfocat als joves que lluiten perquè això no succeeixi.

El consistori, a través del Pla de Barris, va idear fa un temps un projecte enfocat al lideratge dels joves que porta per nom l'explícit *Lideratge per a joves*. Es tracta d'un programa de formació per als joves dels barris perquè es coneguin i es reforcin com a agents de transformació social.

La inspiració per tirar endavant aquesta iniciativa, tal com explica el regidor de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat i responsable del Pla de Barris, Jordi Martí Grau, ve de la Fundació Bofill, que, a grans trets, feia una recerca de líders per al país i els feia interactuar perquè es desenvolupessin junts. A l'Ajuntament, doncs, se li va ocórrer aprofitar la idea i transportar-la a una escala menor, que és la dels barris. "És una detecció de líders", afirma Martí Grau. I és que un dels objectius és generar capital social allà on en fa falta ajuntant joves que ja estan relacionats amb les entitats i els equipaments dels seus barris i que veuen com a potencials líders comunitaris.

Per tant, el curs busca que els joves que ja formen part del teixit social de la seva zona es rela-

Un dels grups de joves que va participar en una de les trobades del projecte 'Lideratge per a joves'. Foto: Ajuntament

cionin per fer accions que potenciïn els barris més abandonats. Però com ho fan?

L'EXPERIÈNCIA

Les formacions del projecte estan concentrades en tres caps de setmana de convivència amb activitats molt concretes. Es fan visites a projectes de desenvolupament comunitari, entrevistes a persones de diversos camps, com l'acció social o la política, debats i reflexions i activitats de convivència on enfortir els vincles. L'Hèctor Torres, veí de Roquetes nascut a Torre Baró, i la Maria Martínez, del Coll i la Teixonera però que fa vida social i associativa a la Trinitat Vella, són dos dels joves que hi han participat i remarquen que les convivències han estat clau per forjar relacions molt fortes. En

aquest sentit, la Maria explica que "és un projecte que per entendre'l l'has de viure", mentre que l'Hèctor va més enllà i afirma que l'experiència l'ha fet "espavilar" i trobar motivacions en projectes, i també l'ha ajudat a reconèixer-se a si mateix: "Després de 21 anys soc jo".

El *Lideratge per a joves* no ensenya el concepte de líder tradicional que tenim entès, sinó que, com expliquen els dos joves, aposta per una manera alternativa de liderar que és a través de la col·laboració entre entitats per tal de generar projectes que empoderin la societat i siguin tirats endavant per persones joves dels barris.

APRENTATGES

El projecte deixa uns vincles emocionals molt potents entre

els joves que hi participen, i un dels objectius de la formació és que, a partir dels vincles, sorgeixin idees comunes. I és que tant l'Hèctor com la Maria expliquen que han tingut l'oportunitat d'aprendre molt dels seus companys i "obrir finestres" que abans tenien "tancades".

Una de les visites que van fer va ser al Menjador Social del Raval. La visita va agradar molt a la Maria "per la forma de treballar horitzontal, per com cuiden tothom i perquè fan un servei molt important al barri". A partir de l'aprenentatge de les visites, de les experiències que comparteixen entre ells en els projectes dels quals formen part, és quan sorgeixen les idees entre els joves per col·laborar en futures iniciatives. La Maria explica que ja ha anat parlant amb alguns compa-

nys i que, des de la Trinitat Vella, on ella fa vida social, juntament amb el Poble-sec i Torre Baró, ja estan posant en marxa noves iniciatives que quallaran en més projectes. Aquesta jove de la Teixonera diu que l'objectiu serà "oferir a la perifèria el que només hi ha al centre urbà".

Un darrer exemple de l'èxit del projecte és el cas que relata l'Hèctor. Ell és ballari i durant les trobades va conèixer una noia que també forma part del seu mateix sector. Gràcies a haver-se conegut al *Lideratge per a joves* tenen la intenció de fer una escola de ball per a nens i nenes. A més, una altra bona notícia, celebra l'Hèctor, va ser quan va conèixer un tècnic que l'ha portat a un càsting de ball. "Són els projectes que sorgeixen i les ajudes que ens fem entre tots", conclou.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

HOLA

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Foto de l'autor

L'any que hem tancat commemorava tres dècades des que Barcelona va saludar el món en la inauguració de les Olimpíades. Encara guardem a les nostres retines l'enorme HOLA, coreografiat pels ballarins, que es va dibuixar al centre de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, l'estiu del 1992. Des de llavors, moltes coses han canviat, però afortunadament ens continuem saludant igual.

Diem "hola" a les persones conegudes, a la nostra família. Diem "hola" als nostres amics i als desconeguts amb qui volem fer amistat o començar una simple conversa. També als nostres animals domèstics, encara que sembli que no ens entenen. Diem "hola" al sol en sortir per l'horitzó i a una làpida en un nínxol on vam enterrar un ésser estimat. En resum, diem "hola" a tot el que reconeixem com a propi, del nostre entorn.

A la pel·lícula *Mart* (Ridley Scott, 2015), l'actor Matt Damon diu "hola" a una planta nascuda en terra marciana. Un petit brot verd amb dues fulletes, de poc més de cinc centímetres d'alçada, sorgit d'un tros de patata enterrada a terra. Un fet quotidià, el naixement d'una planta al nostre planeta, es converteix en un esdeveniment extraordinari fora del nostre hàbitat natural.

Per a nosaltres, les plantes i els arbres són una cosa completament normal. Veiem arbres a l'alta muntanya, al costat del mar, en un penya-segat, resseguint rius i torrents. Veiem néixer plantes per tot arreu a la natura, als nostres horts, als hivernacles. Veiem créixer l'herba de manera desmesurada als nostres jardins, als prats i fins i tot als marges d'una carretera. A una planta que s'ha fet un forat per sobreviure a l'esquerda d'una vorera, envoltada d'asfalt, l'anomenem "mala herba".

No som del tot conscients de l'enorme fortuna de comptar amb un sòl ric en components orgànics a gairebé qualsevol racó del nostre món i del fet que una

planta sigui capaç de generar vida en aquest substrat, utilitzant l'energia del sol a través de la fotosíntesi.

Aquesta situació tan normal, pel que sabem fins ara, és una cosa inèdita al nostre sistema solar. El protagonista de la pel·lícula *Mart* ha d'usar els seus propis experiments per enriquir l'estèril terra marciana i convertirla en un suport capaç de contenir vida.

Això de la terra com a suport és una cosa que coneixem bé els enginyers i els arquitectes. En paraules de la paisatgista i arquitecta Teresa Galí-Izard, històricament el terra ha estat considerat un simple suport estructural, amb característiques mecàniques. Les carreres d'Enginyeria i d'Arquitectura estudien *Mecànica del sòl*. Els geòlegs són capaços de determinar-ne la densitat, la resistència a la compressió, la flexibilitat i fins i tot l'antiguitat, classificant els sòls amb diferents noms. Però és veritat que la construcció i l'enginyeria han parat poca atenció a la vida que acull el sòl i a la seva capacitat per fer brollar nova vida.

I no obstant això, la terra ens dona menjar. Josep Pla deia que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola". Ens mengem el paisatge en un equilibri que donem per suposat, alhora que depredem el territori amb construccions artificials. La naturalització creixent de les ciutats, revertint zones asfaltades i incrementant la presència d'espècies vegetals, és un procés necessari i imparabile per permetre la nostra pròpia subsistència. Amb una població mundial en contínua expansió, és de sentit comú obrir pas als cultius que ens alimentaran, alhora que milloraran la qualitat de l'aire que respirem i de l'aigua que bevem. Potser ha arribat el moment de plantar carxofes i coliflors als nostres carrers, en lloc d'arbustos i flors. Als barris de Gràcia i de Sant Andreu, a Barcelona, la plantació de tarongers en alguns carrers ha fet que grups de volunta-

ris s'organitzin per a la collita de taronges amargues, amb les quals elaboren la seva pròpia melmelada. Una acció que no només millora el paisatge de l'espai públic, sinó que és una potent eina de cohesió social i de sentit de pertinença comunitària.

Però és que, com deia, moltes coses han canviat des d'aquell estiu olímpic del 92. Som una societat més conscient, per força, del precari equilibri de la natura que ens permet existir al planeta. No fa gaire, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya va organitzar les jornades de *Descarbonització de l'arquitectura*, és a dir, la necessària reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com el CO₂, tant en la fabricació de materials com en el propi procés de construcció. Actualment, els edificis suposen el 35% d'aquestes emissions i el 40% del consum de l'energia mundial.

I la resposta ens la dona la terra. Els materials que utilitzem surten d'ella i, alguns, com els arbres, els plantem i els recol·lectem, en un cicle que, convenientment explotat, pot durar molt temps. Els arbres, com sabem des de petits, es mengen el CO₂ per créixer i ens en tornen oxigen, ajudant a reduir la contaminació. Hem construït en fusta des de sempre, però durant un temps sembla que ho hàgim oblidat. Potser per la fabulosa capacitat del formigó de "concretar-se" en infinitat de formes o potser per una manca d'aferrament per una cultura i una tradició constructiva. Sortosament, avui assistim a un renaixement de la construcció en fusta, que pot suposar un canvi de paradigma cap a la necessària transició ecològica i social. Això també comportarà l'aparició de nous canons estètics, associats a noves escales de valors. Una estètica de la sostenibilitat, podríem dir.

Sigui com sigui, no deixa de ser bonic el fet de plantar els nostres edificis i veure com creixen. Esperar-los amb els braços oberts i dedicar-los un càlid "hola" de benvinguda.

Aquí es piula

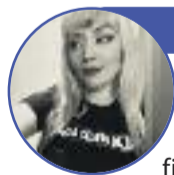

El Twitter en paper

@peredelescabres

Les escoles alternatives amb projectes *xulos* no deixen de ser escoles privades i, per tant, elitistes. La privada és privada: bombolles on tota la mainada comparteix estatus i ideologia. Sigui l'Opus o l'alternativa *guai* de torn. Amb la pública sempre, amb unghes i dents.

@albasidera

L'han buscat durant 30 anys arreu del món, i al final el capo de tots els capos de Cosa Nostra ha estat detingut avui [16-1-23] al costat de casa, a Palerm. Per anunciar l'arrest de Matteo Messina Denaro en una clínica siciliana els carabinieri han penjat una foto de Falcone i Borsellino.

@rogertugas

[Sobre un article publicat pel mateix Tugàs a *Nació Digital*] Saps que Catalunya és el territori de l'Estat amb una menor ràtio d'empleats públics? La segueixen les Illes Balears i el País Valencià, mentre que comunitats com Extremadura en tenen el doble. Trenquem alguns altres tòpics de l'empleat públic?

@paucllemente

Només perquè quedi constància de com s'acaba de complicar la vida de molts comerços i la majoria de gent gran al barri més envellit de Barcelona: des d'avui [10-1-23], Montbau no té oficina ni caixers CaixaBank, ni cap quiosc. La meva (ofesíssima) iaia haurà de caminar km i mig per treure diners.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 33380-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Districte

El Districte ha publicat la 'Guia del bon tracte', una publicació que recull els serveis d'assessorament gratuïts existents per denunciar violències masclistes. Està adreçada a possibles agressors i a les víctimes.

pàgina 10

Generalitat

La celebració de l'edició d'enguany del Festival Jardins de Pedralbes està envoltada d'incertesa. La Generalitat ha convocat un concurs per al febrer per triar la promotora, però l'empresa que sempre l'ha organitzat diu que és molt just.

pàgina 10

Barcelona Comerç

El comerç barceloní ha aconseguit que el Parlament Europeu aprovi la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat, una proposta impulsada per Barcelona Comerç que es va aprovar ahir a Estrasburg.

pàgina 14

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 *Un gran pacte per impulsar l'alimentació saludable*
- 2 *El primer encàrrec d'Eusebi Güell a Gaudí*
- 3 *Can Sabaté, un parc que oculta una misteriosa història*
- 4 *Barcelona Comerç premia els millors establiments*
- 5 *El comerç de proximitat ajuda el Gran Recapte a aconseguir el repte*

Lladres de somnis

per Francesc Reina

Foto: Pexels

“Sense utopia, la vida seria un assaig per a la mort”, canta l'imprescindible Joan Manuel Serrat. Què seria de l'existència sense referents futurs, viure sense somnis per millorar?

Sabem que no hi ha una manera única de pensar; hi ha qui afirma que els partidaris de la utopia s'aparten de la democràcia, que són l'esfondrament d'apostes històriques perdudes. El rebuig és creixent, els nous paradigmes arriben de la mà dels amos del món (l'alta tecnologia, els mitjans de comunicació, la indústria de fòssils...). La terra promesa només té espai per a ideologies del pragmatisme. Passa amb els efectes perversos del pensament únic i els seus signes d'identitat, organitzats al voltant de jocs de suma zero, que rendibilitzen les seves accions contagiant les emocions de diversos grups amb missatges sobre distopies apocalíptiques, i cerquen, com sempre, escampar la por després d'anunciar grans repressions.

Podem ser individualment intel·ligents, però som col·lectivament ingenus quan oblidem que la construcció de mentides

té el seu aliat més gran en les tradicions i les creences que afavoreixen l'expressió d'uns privilegiats quan usurpen la paraula (una característica de la nostra espècie és creure'ns tots els invents que ens han dit per entendre el món). Pretenen que ignorem que el *sapiens* pot exercir, encara, la tasca de fer més humana la humanitat, una reflexió sobre la qual van escriure Tomás Moro, Campanella, Giordano Bruno, Bacon o Montale, en denunciar els excessos del poder: l'avarícia i l'obsessió per allò material. Molts van ser condemnats per descriure una societat justa.

El principi democràtic hauria de ser contrari al mercat. Pensar sense moure les idees s'assembla a continuar volant sense moure les ales. Però compte: hi ha somnis dolents, els bons són codis d'esperança i de transformació que ofereixen viatges atemporals a la

gent atrapada per la burocràcia i l'economia descontrolada, que té cura dels destinats al fracàs. Sense somnis no hauria estat possible la teoria de la relativitat (ho va dir el mateix Einstein), ni *Imagine* o *Yesterday*. Van ajustar el seu geni per trobar idees que promoguessin canvis. Somiadors de fraternitat. Som l'espècie que més mata, encara que també la que escriu les millors poesies. Per molt que es negui, la humanitat ha progressat amb moviments excèntrics: el pensament de la no-violència, la cura de la natura i de la senzillesa, propostes morals encapçalades, moltes vegades, per les dones... El marxisme es va enfrontar a la burgesia, la Revolució Francesa va expulsar la crueltat aristocràtica, Darwin va apartar l'humà del centre de la creació. Els creadors, artistes, investigadors, remouen els somnis: la clau per fer coses.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ReformaDelCodiPenal

#OfensivaAntiavortista

#ProtestaAlMónDelTaxi

@KRLS: Que ningú en tingui cap dubte: no tornaré ni emmanillat ni rendit davant d'un jutge espanyol per tal que sigui indulgent.

@324cat: El govern espanyol fa un requeriment a Sanitat de Castella i Lleó perquè aturi el protocol antiavortista de Vox. Farà servir tots els mecanismes jurídics per aturar-lo.

@Catinformació: Mobilitzacions a Barcelona de taxis i VTC pels efectes de la nova regulació del sector. Es fan dues marxes lentes de vehicles i una vaga "a la japonesa".

Next Generation, cop a cop

per David Fernández

«Tu el que vols és que et digui que tenim una solució per continuar vivint tal com estem. I això és impossible»
Yayo Herrero

Retaule d'hivern llarg i perpetu, ahir les dades més recents escopien que tot va igual perquè tot continua anant a pitjor. Les xifres detallaven, sense solució de continuïtat, que un cop més i encara (i els que vindran) tornava a pujar el preu dels lloguers a Barcelona fins a límits de rècord. La mitjana ja s'enfila a 1.066 euros mensuals. Un 14% més que fa un any. *Aquí no hay quién viva*. En paral·lel, com a metàfora dràstica, aquests mateixos dies s'està debatent, amb l'habitual estira-i-arronsa patronal, sobre si el salari mínim ha de pujar uns pocs euros –1.034 o 1.084– per actualitzar-lo, a la baixa, al preu real, inflat i inflacionat de la vida quotidiana. Facin sumes i restes –sobretot restes– i combinin-ho amb les dades oficials municipals del passat febrer: «El 2020, més d'un terç de les persones assalariades residents a Barcelona (34,8%) va rebre com a màxim uns ingressos salarials de 1.000 euros nets al mes. El percentatge va augmentar prop d'onze punts en relació amb el 2019 i seguia sent més elevat en el cas del col·lectiu femení (36,8%). Entre els menors de 30 anys es va enfilir al 57%». És a dir, que un terç dels barcelonins i barcelonines cobren tant (poc), o menys encara, com el que costa llogar, de mitjana, un sostre. Entre ells, sis de cada 10 joves. Quatre de cada 10 dones. I la majoria de persones migrades. Són la *next generation*.

Vides de saldo en el mercat immobiliari de Calaf, la qüestió és tan neuràlgica com dramàtica. Mosques de política pública contra els greixats canons de l'especulació. La conseqüència salvatge, un any més i d'una dècada sencera ençà, és que Catalunya torna a encapçalar el trist rànquing de la gota malaia diària de desnonaments, a raó de 20 per dia. El tercer trimestre de 2022 s'han produït 1.724 desnonaments, dels quals 1.197 –el 70%– són per impossibilitat d'afrontar el lloguer. Atès que la setmana s'ha posat negra toga al més alt tribunal, caldrà recordar que els que també haurien de garantir el dret fonamental constitucional a l'habitatge garanteixen cada dia, amb esma i esforç, que sigui inconstitucional per a milers de persones. Sense oblidar que la llei que desnona no la redacten ni jutges ni *polís*, sinó el poder polític i les seves servituds. Tot plegat salpebrat, metastasi urbana

del capitalisme global que assalta les ciutats, amb el fet que fa temps que vivim sota una combinació dissortada de capitalisme d'exclusió i de capitalisme rendista. Cada cop sobra més gent i, per al 'mercat' de treball i per al 'mercat' del lloguer, gairebé ja sobra una generació sencera a qui els estem deixant un futur negre i un present fosc. La *next generation*.

Cop rere cop, urpada a urpada, la darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat, al *no future* més punk i a un mercat laboral carronyaire. Les dades del darrer informe d'Oxfam –*La maledicció de l'eterna joventut*, del novembre passat– acrediten, al detall i a l'engròs, la ferida i les cicatrius: un de cada tres joves en risc d'exclusió, una renda mitjana estancada des de 2009 i una davallada del 50% en l'accés a l'habitatge en menys de 15 anys. Va per barris, com sempre. La paradoxa, insostenible per molt de temps més i que cova en el seu si la seva pròpia implosió i dissolució, és que els

La darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat

més precaris, redistribució a la inversa i cap amunt, són els que nodreixen els comptes dels que no ho són fa molt. El capitalisme rendista ja és això, quan avui la transferència de renda de dalt a baix no es fa, deminònicament, per l'explotació en el treball, sinó a través del lloguer o de la compra d'habitatge. La lluita de classes es disputa a la llar i el dilema central ja no seria només la vella explotació –que també, i qui no ho cregui que ho preguntu a *riders*, *riggers* i *kellys*–, sinó com es foragita cada cop més gent de la possibilitat d'una vida digna i com s'espren, cada cop més, més famílies en el rebut mensual de poder sobreviure. I els seus fills i filles són, ja, la *next generation*.

Amb aquest rerefons, amb escenari d'incendi de fractura generacional, recordo una de les pitjors declaracions de l'incontinent Josep Borrell –de la llarga llista que acrediten la seva funesta i cínica trajectòria. Aquella on en to milhomes s'encarava vergonyosament als joves que demanaven una acció urgent pel canvi climàtic. Ho va dir així: «*Que els joves tenguin una aposta decidida pel canvi climàtic, això que*

es pot anomenar "síndrome Greta", permet'm que en dubti, perquè està molt bé sortir a manifestar-se pel canvi climàtic fins que no et demanin que contribueixis a pagar-ho». I afegia: «*M'agradaria saber si els joves que surten a manifestar-se als carrers de Berlín estan disposats a rebaixar el seu nivell de vida per compensar els minaires polonesos, que si lluitem contra el canvi climàtic de veritat es quedaran sense feina i s'hauran de subvencionar»*. De la bestiesa se'n va desdir l'endemà. De l'evidència que els joves, la *next generation*, ja ho estan pagant amb escreix, no. De que estan tan preocupats pel futur com, sobretot, pel present, tampoc. Un galtes de *old generation*.

Quan algunes veus sistèmiques –ull viu, que ho fan per justificar la despesa militar que ha batut màxims històrics enguany– sostenen que el nostre model de vida està avui en perill, potser parlen només per ells, pel seu nivell de vida i per la seva generació. I per la liquidadora nord-sud de la desigualtat global. Viuen el miratge que tot continuarà igual. Contra els llops esteparis, però, queden els mistos en el forat negre on ens han capficat. Són possibles els lloguers mensuals de 350 o 500 euros al mes a la ciutat que fa molt que ja no és la dels prodigis? Sí, sí que són possibles. El cooperativisme d'habitatge en cessió d'ús, que aquest novembre ha fet cimera i trobada, fa temps que, picant pedra i pis a pis, ho està aconseguint. Pis a pis i porta a porta, com la cooperativa Llars Familiars, que, en plena campanya de micromecenatge on encara podeu contribuir solidàriament, s'entestà a garantir lloguers sostenibles, cooperatius i justos a Reus d'entre 150 i 350 euros al mes. La democràcia sempre va néixer per baix. A la *next generation* també li rebrotarà des dels marges, l'acció comunitària, les vies cooperatives i les xarxes compartides. Prou que ho saben.

Salvem la ciutat per a la democràcia, deia el lema de l'exposició que aquesta tardor es podia veure a Ca l'Ardiaca amb motiu del 50è aniversari de la FAVB, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona. El passat no tan llunyà com a programa de futur pròxim. I d'estricta present. *Salvem la ciutat per a la democràcia*. És a dir, per a la joventut i per als que vindran. *Next generation, next revolution?* Diria que tant de bo. Sospito que és l'únic que estan covant. Constató que és l'única opció que els deixen. Quan el que és necessari és impossible, escrivia Jesús Ibáñez, és quan cal canviar les regles del joc –abans que no hi hagi ni regles, ni joc ni res.

Les millors perles

La mare d'una víctima permet desarticular una xarxa d'abusos sexuals fent-se passar per una menor. La intervenció de la dona ha ajudat la Guàrdia Civil del País Valencià a detenir dos homes, mentre que en busca un altre i n'investiga un quart.

El primer viatger repatriat d'Austràlia per l'entrada en vigor de la nova llei de bioseguretat ha estat un jove espanyol que volia entrar al país amb envasos de Pernil, xoriço i llom ibèric. Multa de 3.300 dòlars australians.

Una cadena de supermercats holandesa ha creat una "caixa lenta" per als clients que volen xerrar una estona aprofitant que van a fer la compra. És una mesura per paliar la soledat, sobretot de la gent gran, i és un èxit: ja arriba a 200 botigues.

Tapas Sandilya, un home vidu de l'Índia, trobava molt a faltar la seva dona i va decidir pagar 2.800 euros per crear-ne una rèplica de silicona a mida real. En té cura, la pentina i la deixa seure al seu lloc preferit del sofà.

Twitter (@FCBarcelona_cat)

LA FOTO

El món no s'atura, nosaltres tampoc.

sempre
endavant

Cada dia decidim el
nostre futur. El d'un
país més lliure, més just,
més verd i més pròsper.
Un país on ningú no es
quedi enrere.

Mirada pròpia

Only good news

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Envair Walter Matthau a la banqueta i que comenci a escalfar per la banda Matthew McConaughey, però, compte, el d'abans de *True detective*. S'ha acabat el mal humor i el pessimisme. Visca l'eufòria, però no la conduïda per TV3, sinó aquella exultació *outdoor* que portava els *hippies* amb DO Califòrnia a agafar-se de la mà i baixar muntanya avall fent saltirons i saludant el sol. Aquest és el meu propòsit per a l'any nou, que ja està a la cantonada murmurant amb to desafiant "a qui no vol brou, tassa plena".

Portem un 2022 molt tòxic, ple de desgràcies, mal ambient i crispació. I, si no, pregunteu-ho a Matías Prats, que fins i tot està perdent l'efecte *Kame Hame Ha* dels seus acudits davant el pèrfid atac de les notícies escabroses. Per això, cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència.

Fora les males notícies sobre guerres, pandèmies, torsos trobats al contenidor, divorcis de famosos o segrests de lloros. A partir d'ara, només *good news*, que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu i passar el sedàs a la recerca d'un bri lluent de bon rotllo entre tanta notícia fangosa.

D'acord, fa basarda veure que el Tricicle s'acomia-da, que Serrat plega i que Rosa Díez torna, però hi ha llum al final de túnel i no és el centelleig de Snoop Dogg fumant-se un porro. Hi ha molts exemples que demostren que –ara sí– tot anirà bé, però, per no provocar una sobredosi d'endorfines, només n'anomenaré tres de molt recents: 1) un fàrmac contra el càncer de pàncrees creat a casa nostra –el medicament, no la malaltia– aconseguix frenar tumors avançats; 2) un grup de científics nord-americans han aconseguit produir una fusió nuclear capaç de generar energia neta, barata i potencialment inesgotable; i 3) l'Àrea Metropolitana de Barcelona invertirà 50.000 euros per ensenyar adults a anar en bicicleta. Ho veieu? No era tan difícil!

He buscat a AliExpress un aparell amplificador de bones notícies, però es veu que encara no l'han inventat, així que haurem de seguir fent la recerca en mode ma-

nual. O potser la solució no és discriminar allò que et posa de mala lluna, sinó intentar ser immune a base de rebre males vibracions fins que al teu cos li rellisqui. Si, als països nòrdics, els pares deixen els seus bebès fent la migdiada al carrer a -10 o a -15 graus perquè s'acostumin a dormir en qualsevol entorn i evitar que es contagiïn dels refredats d'altres nens, també podríem passar-nos el dia llegint OK Diario, veient Trece TV i escoltant la COPE per enfortir el nostre sistema immunitari independentment de si la cosa està realment fatal o no. *iNo hay dolor!*

Sempre he admirat aquell senyor assegut sota un para-sol enmig del caos que sortia a la portada del disc *Crisis? What Crisis?* de Supertramp. Potser el món s'enfonsa, però ser feliç és una actitud. Per favor, permeteu-me ser un Sim gaudint d'un còctel dins del jacuzzi encara que a la cuina hi hagi una plaga de mosques sobrevolant caixes de pizza mig plenes i l'autobús que porta a la feina estigui a punt de marxar.

Qui practica a la perfecció l'art de l'abstracció és Elon Musk: si uns periodistes parlen malament d'ell a Twitter, bloqueja els seus comptes encara que treballin a The New York Times, a The Washington Post o a la CNN i, morta la cuca, mort el verí. Això és tan arriscat com si, posats a imaginar ingerències, uns jutges pretenguessin derogar una llei abans que s'hagi aprovat. O que un inspector de treball posi una multa per sexista a un forner per penjar un anunci laboral demanant un mestre pastisser i dependents.

El meu desig és que aquest Nadal no siguem el Grinch enfadat amb el món, ni comencem l'any com Michael Douglas acaba a *Un dia de furia*. És millor que –malgrat el mal temps– rememorem aquella mítica escena de la pel·lícula *Avanti!* en la qual els dos protagonistes es relaxen banyant-se despullats a la mateixa platja que ho feien els seus respectius pare i mare, sense que els afecti el cúmul de despropòsits que han patit des que han arribat a l'hotel. En aquell precís moment és quan preguntes que el pobre Jack Lemmon sigui afortunat almenys per un breu instant, sense que cap Walter Matthau li faci la guitza.

“

Cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència. A partir d'ara, només 'good news', que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu

”

Flaixos

@marta_ferrerg: No estem apreciament prou la Lewandowska portant les filles a veure CATALUNYA EN MINIATURA. La millor primera dama que hem tingut mai.

@agus_left: En un 365 [una cadena de cafeteries], una de les treballadores ha dit "adiós, guapo" i ens hem girat 23 tios dient "adeu".

@BelOlid: Crec que reconèixer que una persona de 22 no té l'experiència vital d'una de 35 i que és fàcil que a la relació estigui en posició feble no és paternalista.

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per escoltar Jaume Collboni. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Jaume Collboni: “Vull obrir una nova etapa a Barcelona, i per fer-ho cal canviar d'alcalde”

Albert Alexandre
BARCELONA

Jaume Collboni vol ser alcalde. En la cinquena trobada del cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur* celebrada a l'Espai Línia dilluns 16 de gener, el candidat del PSC i primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona va deixar clar que es presenta a les properes eleccions per convertir-se en la primera figura política de la ciutat.

En una sala plena, el socialista va fer repàs del darrer mandat, en el qual el seu partit ha governat amb els comuns, i va explicar la seva visió de futur tant de la capital catalana com de la metròpoli.

En una conversa amb el director editorial del *Línia*, Arnau Nadeu, Collboni no va voler referir-se obertament a les enquestes, algunes de les quals el donen com a guanyador, i va demanar “prudència” al seu partit. Tanmateix, va apuntar que els sondejos demostren que “hi ha ganes de canvi a Barcelona” i va augurar que els comicis que se celebraran el mes de maig suposaran un canvi de rumb. “Vull obrir una nova etapa a Barcelona, i per fer-ho cal canviar d'alcalde”, va afirmar.

Més enllà d'això, el primer tinent d'alcaldia tampoc es va voler referir als possibles pactes que naixeran de l'aritmètica postelectoral. “Espero tenir una majoria

prou àmplia per liderar aquesta nova etapa”, va dir, alhora que va deixar clar que si ell és alcalde “impulsarà polítiques progressistes”. “El meu serà un govern progressista”, va assegurar, insistint per Nadeu sobre les seves preferències de pactes. “La política es fa amb diàleg i acords, però ara és el moment de perfilar projectes”, va afegir.

EL MANDAT DE LES SUPERILLES

Entre les desavinences més grans que hi ha hagut entre els dos socis de govern a l'Ajuntament de Barcelona en els darrers quatre anys, cal esmentar les superilles. Per a Collboni, “pacificar la ciutat és una prioritat, però Barcelona no pot ser una gran illa”. En aquest sentit, el socialista va deixar clar que si es converteix en alcalde vol “parar màquines” pel que fa a aquest projecte. “La ciutat ha de pair els canvis i cal tenir en compte que l'Eixample no pot deixar de ser un indret que generi feina”, va afirmar.

Alhora, el primer tinent d'alcaldia va assegurar que “les superilles estan generant gentrificació verda i no són viables econòmicament”. És per això que des del seu partit aposten per “recuperar el pla Cerdà en la seva essència amb els espais verds als interiors d'illa”.

Relacionat amb aquest tema, Collboni també va esmentar el problema de l'habitatge que viu la ciutat i que el candidat va situar entre els principals reptes als quals s'enfronta la capital catalana. “Soc partidari de regular els lloguers,

però aquesta no és l'única opció”, va dir per afegir que també cal “construir més pisos socials”.

NETEJA I SEGURETAT

Altres aspectes que sovint s'han criticat de la gestió del govern municipal en el darrer mandat són la neteja i la seguretat. En el primer dels dos, Collboni va reconèixer que l'Ajuntament no està content amb “com ha treballat l'empresa contractada per fer el servei de neteja”. Malgrat tot, va assegurar que es tracta d'un problema que no tots els barris tenen i que en el futur millorarà.

Pel que fa a la qüestió de la seguretat, el candidat socialista va considerar que des del consistori s'ha fet una bona feina i va responsabilitzar la Generalitat de la

manca d'efectius policials que, segons ell, té la ciutat. “La seguretat és una competència del Govern de Catalunya, i mentre que nosaltres hem complert i en quatre anys hem augmentat en 1.000 efectius la Guàrdia Urbana, no es pot dir el mateix de la Generalitat, que va prometre 600 mossos més”, va lamentar Collboni.

A més, el socialista va treure pit d'altres aspectes de la seguretat en què l'Ajuntament ha actuat. Es referia a l'erradicació de la venda ambulants al carrer o l'enduriment de la llei contra els delinqüents multireincidentes.

L'AMPLIACIÓ DE L'AEROPORT

Com no podia ser d'una altra manera, Collboni també va tractar un dels debats que han portat més

cua en els últims temps. Segons el candidat socialista, és indubtable que el territori “necessita una bona comunicació transnacional”. “Parlem d'una qüestió de fons, i si per a ERC l'alternativa a l'ampliació de l'aeroport és el decreixement, cal que reconegui quines són les conseqüències econòmiques i socials d'això”, va dir.

En aquest punt, Collboni va ser contundent amb els seus adversaris polítics, però també va celebrar que els republicans “reconeguin ara que hi ha un problema pel que fa a la connectivitat internacional de Barcelona i, per tant, a l'ampliació de l'aeroport”. “Malauradament, ho diuen ara, quan fa un temps teníem els diners per fer la infraestructura”, va sentenciar el socialista.

El 16 de gener es van posar en funcionament tres nous radars de velocitat al districte. Dos d'ells estan situats en trams conflictius amb una velocitat màxima de 50 km/h i l'altre és a un entorn escolar amb 30 km/h de límit.

Incertesa amb la celebració del Festival Jardins Pedralbes

- » El concurs per triar qui l'organitzarà es farà al mes de febrer
- » La promotora que l'organitza diu que l'edició d'enguany perilla

MÚSICA ▶ La celebració del Festival Jardins Pedralbes ha viscut en els darrers temps diversos episodis d'incertesa relacionats amb l'edició d'enguany. I és que la promotora Concert Studio, que és l'organitzadora des de fa 10 anys, va advertir fa pocs dies que "el silenci de la Generalitat" sobre l'autorització del festival feia perillar l'esdeveniment. La Generalitat, però, ha afirmat que convocarà un concurs públic al febrer i que es resoldrà al març perquè hi ha una altra promotora interessada. Amb tot, el Govern diu que encara hi haurà temps per a organitzar-lo.

L'escenari principal del festival. Foto: Festival Jardins Pedralbes

EXIGÈNCIES VEÏNALS

Per la seva banda, el president de l'Associació de Veïns de la Zona Universitària, Josep Maria Guillumet, afirma que és "una bona notícia" que se celebri el concurs. "Els Jardins són ja de manera oficial propietat de la Generali-

tat, fet que obliga a establir unes bases per les promotores".

I és que en aquest sentit, Guillumet recorda que a cada edició del festival es queixen de la "gran magnitud" que té per l'espai que ocupa. "Esperem que la Generalitat posi unes bases que pensin en la salut del

parc", afegeix. De fet, continua dient que sempre han demanat "un estudi d'impacte", però que mai els han fet cas. El president de l'associació veïnal acaba dient que no estan "en contra de la cultura i la música", sinó que estan en contra "d'aquest festival i la seva sobre dimensió".

Neix la 'Guia del bon tracte' contra la violència masclista

FEMINISME ▶ El Districte de les Corts ha editat i publicat la *Guia del bon tracte*, una publicació que recull els serveis gratuïts d'assessorament, confidencials i d'urgències per denunciar violències masclistes.

Així doncs, la *Guia del bon tracte* està publicada amb l'objectiu de donar assessorament especialitzat tant a possibles agressors com a víctimes d'aquest tipus de violència. La publicació també inclou els telèfons

i les adreces dels serveis específics per a la violència i els serveis d'urgència. En total, ofereix fins a catorze serveis diferents al conjunt de les Corts.

El Districte té com a objectiu que aquesta guia pugui ser d'utilitat per a aquelles persones que sospitin que un home que coneixen pot tenir comportaments violents. També preveu el supòsit que una dona coneguda estigui patint violència masclista.

Unes assistents a la manifestació del 8M del 2020. Foto: Miquel Codolar/ACN

Nou retard de les obres de l'espai jove. Foto: Twitter (@joan_r_riera)

Noves queixes per l'espai jove

EQUIPAMENTS ▶ Les obres del nou espai jove del projecte de Ca la Panarra a les Corts viuen un nou episodi d'incertesa. Des de la Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts diuen que temen que la finalització del projecte no compleixi amb el termini previst, que és el març del 2023, i hi hagi un nou retard.

En un principi, aquest nou espai havia d'estar fet el 2019, però llavors es va anunciar un primer endarreriment fins al se-

tembre del 2022. Més endavant, el Districte va anunciar una nova data: el març del 2023. Des de l'administració continuen mantenint la premissa que les obres de la part exterior s'acabaran al març i que després faran falta tres o quatre mesos per adequar els interiors.

Per la seva banda, la Plataforma Infantil i Juvenil de les Corts també denuncia que el regidor del Districte, Joan Ramon Riera, visités recentment les

obres sense avisar-los, i recorden que ells no han pogut fer-ne cap tot i que el projecte de Ca la Panarra s'ha construït partint del seu projecte arquitectònic.

Totes aquestes queixes les van publicar fa uns dies a les xarxes i ara, segons expliquen a *Línia Les Corts* des de la plataforma, les han condensat en una carta que han enviat al regidor Riera. De moment, però, lamenten que no han obtingut cap resposta.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Enfocant la perifèria

» L'exposició 'L'altra ciutat' vol mostrar els barris perifèrics als veïns dels barris cèntrics o benestants
 » La mostra de Dani Ruiz, un fotògraf de la Trinitat Vella, s'ha inaugurat al Centre Cívic Trias i Peitx

Anna Utiel
BARCELONA

Una postal de la Sagrada Família, una figureta de trencadís, una samarreta del Barça i au: Barcelona vista, souvenirs comprats i cap a casa. Per als turistes, Barcelona se sol reduir a l'Eixample i Ciutat Vella i, quan en surten, és per visitar el Park Güell o el Camp Nou. I para de comptar. El problema és que, salvant les distàncies, la visió limitada de la ciutat és un mal que també afecta molts barcelonins.

Disposat a capgirar aquesta situació, el fotògraf Dani Ruiz, veí de la Trinitat Vella, ha creat l'exposició *L'altra ciutat*, inaugurada aquest dimarts al Centre Cívic Josep Maria Trias i Peitx, a les Corts. Es tracta d'un recull d'imatges capturades entre 2018 i 2022 als barris perifèrics, a "la Barcelona menys fotografiada", tal com s'hi refereix l'autor.

Però, per arribar a aquesta estrena, Ruiz ha hagut de picar molta pedra. O, si més no, moltes portes. Quan va tenir preparada la mostra, va decidir que no es volia quedar al seu barri, on li haurien exposat de bon grat, sinó que volia portar-la precisament allà on hi ha més desconeixement de la perifèria. Per una qüestió de justícia i reivindicació, però també de conscienciació. "El mínim és que coneguim els nostres barris. Que sàpiguen que hi ha zones amb desigualtats molt marcades i que siguin conscients dels seus privilegis", argumenta Ruiz.

Després d'un primer intent frustrat amb molts centres cívics de barris cèntrics o benestants, el fotògraf va crear postals de les zones protagonistes de l'exposició, hi va escriure "Greetings

Un cartell promocional de l'exposició 'L'altra ciutat' i una de les fotografies que en forma part. Fotos: Dani Ruiz

from l'altra ciutat" i les va convertir en la seva carta de presentació. "Vaig saludar aquests centres cívics des de l'altra ciu-

"Si estimes el teu barri, cuidaràs el teu barri", defensa l'autor de 'L'altra ciutat'

tat, aquell lloc remot, i els vaig portar personalment les postals", recorda. Com que tampoc va obtenir l'èxit que esperava, va confiar en l'as que tenia a la màniga: Twitter. I aquest cop sí.

UNA ALIADA CLAU

L'exposició *L'altra ciutat* s'estarà a la seva primera parada fins al 30 de gener, i després empenirà un camí per "zones es-

tratègicament escollides", en paraules de Ruiz. De moment, té quatre ubicacions més confirmades, l'última a Sarrià. En aquest sentit, l'artista es mostra molt agraït amb la periodista d'*El Periódico* Helena López Vallejo, que a l'agost es va fer ressò de la iniciativa i li va donar l'empenya que necessitava. Ahir, tots dos van fer plegats la xerrada inaugural de la mostra.

De fet, no és el primer cop que aquest tàndem pedala: López li va dedicar un reportatge al veí de la Trinitat Vella quan tot just tenia 18 anys. En aquell moment, el noi havia deixat l'institut perquè "no li encaixava", però, en canvi, estava impulsant projectes culturals tan potents com una adaptació de *La casa de Bernarda Alba* que explicava la història de les dones de la presó de la Trinitat als anys vuitanta. "Hi

havia un contrast molt fort entre la imatge que es pot tenir d'un jove de la Trini que ha deixat els estudis i tot el que ell tenia a dins", reflexiona la periodista.

CALEN REFERENTS VEÏNALS JOVES

► La periodista Helena López Vallejo recorda que les associacions de veïns acostumen a estar liderades per gent gran, de manera que la veu del jovent dels barris sovint no arriba als mitjans. Per això destaca la importància de joves com el fotògraf Dani Ruiz, veí de la Trinitat Vella.

Des d'aleshores, no li ha perdut la pista i ha seguit tots els projectes que ha fet tant en so-

litari com amb l'entitat Maletas Viejas, fins al punt que ell li fa broma dient que és la seva biògrafa. Sense exagerar tant, el que sí que té clar López és que cal explicar iniciatives com les de Ruiz. "No es tracta d'idealitzar aquests barris ni de dibuixar el planeta de la piruleta. És a dir, no s'han d'amagar els problemes, les injustícies ni les desigualtats que pateixen, però també s'ha de donar bola als projectes interessants que hi sorgeixen", defensa.

En la mateixa línia, el jove fotògraf argumenta que "encara que hi hagi coses dolentes i millorables, cal posar en valor també les coses bones". Aquí és on entren en joc la identitat i l'orgull de barri, dues de les raons de ser de la feina que fa Ruiz. "Si estimes el teu barri, cuidaràs el teu barri", sentència.

AMB EL TEU SUPORT PODEM RESCATAR A NOIES ATRAPADES EN EL TRÀFIC DE PERSONES I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

DONA ARA

sonrisasdebombay.org

#rompeconlatrata

SONRISAS DE BOMBAY
 TRANSFORMANDO FUTUROS

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanes i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRA REPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitans que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Pocs alts càrrecs metropolitans han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmala en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a imaginar que algun dia ocuparia la

vertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'aleshores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'a-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble del costat, Sant Just. El 85 es va con-

questa *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'exemple que demostra que la Generalitat també la pot coronar la metròpoli.

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge d'Albert Alexandre

El petit comerç va acomiadar la campanya de Nadal amb xifres positives malgrat la inflació, tal com ho expliquen des de Barcelona Comerç. Ara ja estan en marxa les rebaixes de gener, que les botigues afronten amb ganes tot i que el concepte s'ha desdibuixat.

El comerç barceloní fa de líder

» El Parlament Europeu dona llum verda a la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat
 » Tot apunta que Barcelona, impulsora de la iniciativa, serà la primera ciutat a aconseguir la capitalitat

INICIATIVA ▶ El comerç barceloní ho ha aconseguit: el Parlament Europeu ha aprovat la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat. La proposta, presentada per Barcelona Comerç i la federació d'associacions comercials Vitrines d'Europa, va rebre llum verda aquest dimarts a Estrasburg. Ara tot apunta a Barcelona com a candidata ideal per estrenar aquest reconeixement. Abans, però, la iniciativa ha de passar per la Comissió Europea.

Sigui com sigui, el president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, considera que aquest "és un moment històric per al comerç local europeu". La nova capitalitat ha de servir per protegir el petit comerç arreu del continent i, de retruc, per garantir "la supervivència d'un model de ciutat", tal com defensen des de Barcelona Comerç. Aquest model, afegeixen, ha de comptar amb "barris revitalitzats", ca-

paços de preservar la forma de vida local i desmarcats de la "desertització comercial que amenaça no només la identitat de les ciutats d'Europa, sinó la cohesió social entre els veïns i veïnes del territori i un estil de vida més sostenible". D'altra banda, els comerciants impulsors de la capitalitat creuen que aquest títol dotarà el comerç de proximitat "d'entitat i identitat" davant les institucions europees.

Per la seva banda, el text aprovat avui pels eurodiputats recorda que el comerç minorista representa un 11,5% del valor afegit de la Unió Europea, i que dona feina a gairebé trenta milions de persones. També subratlla que el petit comerç evita la "degradació" dels centres de les ciutats. És per aquests i altres motius que la majoria dels eurodiputats consideren necessari crear "consciència col·lectiva de la importància econòmica i social" que té aquest sector.

Foto de família de la comitiva barcelonina a Estrasburg. Foto: Twitter (@Jordi_Torrades)

BARCELONA HO TÉ TOT A PUNT

Després de fer realitat la nova capitalitat europea, el comerç barceloní té clar que anirà a totes perquè Barcelona sigui la primera ciutat a aconseguir-la. Des de Barcelona Comerç asseguren que ja tenen "a punt" el programa de la seva candidatura i que

posaran en marxa els tràmits per assolir la capitalitat tan aviat com sigui possible. "Entenem que Barcelona ha de ser la primera de les capitals i que ha de fer de prescriptora de futur per a les altres ciutats", va dir Vendrell dimarts, en unes declaracions a l'ACN fetes després de co-

nèixer el resultat de la votació a l'Eurocambra.

En la mateixa línia, el primer tinent d'alcalde, Jaume Collboni, va assegurar que l'Ajuntament "no estalviarà esforços per fer realitat la pròxima fita: que Barcelona esdevingui la primera capital europea del comerç de proximitat".

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

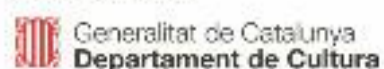

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT
VALENCIANA | TOTS
A UNA
VELA

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Un gran pacte per impulsar l'alimentació saludable

Fotos: Ajuntament

promoure un canvi cultural i educatiu; fomentar relacions justes dins de la cadena alimentària; i coordinar i mobilitzar els agents del sistema alimentari per dur a terme accions concretes i avaluables.

L'objectiu és garantir a tothom l'accés a aliments saludables, ecològics, de temporada i de proximitat

El full ha sorgit d'un ampli procés deliberatiu en el qual s'han implicat representants dels diversos agents que participen en el sistema i que ha permès consensuar el document. Entre aquests actors hi ha les administracions públiques, el sector privat, el món acadèmic i de la recerca, la ciutadania, les organitzacions, els mitjans de comunicació, representants dels sectors de la salut, medi ambient, justícia, social, cultura i economia i, finalment, les diverses fases de la cadena alimentària, del camp al plat.

L'estratègia es va presentar en un acte solemne amb la participació de bona part dels agents i sectors que han participat en la definició del document i liderat per l'alcaldessa Ada Colau, la regidora de Comerç Montserrat Ballarín i el comissionat d'Economia Social, Álvaro Porro.

Salut

L'Ajuntament, en col·laboració amb el Pla Estratègic Metropolità, ha presentat l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030, una iniciativa per fomentar a la ciutat models de producció i de consum més sostenibles i dietes més saludables i garantir un sistema alimentari transparent, participatiu i capaç de fer front a l'emergència climàtica.

El document que ha de regular tot aquest procés és un full de ruta per als vuit anys vinents en matèria de polítiques alimentàries a la ciutat. Implica tant l'Ajuntament com la resta d'actors que l'han signat. Tots es comprometen a fer els canvis necessaris per garantir que tothom tingui accés a aliments saludables, ecològics, de temporada, de proximitat, de pesca sostenible, que garanteixin el benestar animal i que es distribueixin prioritàri-

ment en cadenes més curtes, justes i equilibrades. I que el sistema alimentari pugui incloure unes persones consumidores conscients i empoderades.

L'estratègia es desenvolupa mitjançant diversos objectius: incrementar la producció, la venda i el consum de productes sostenibles i de proximitat; promoure l'agricultura periurbana i l'alimentació sostenible; prevenir el malbaratament alimentari; combatre l'emergència climàtica;

Barcelona, primera ciutat que es compromet totalment amb l'alimentació sostenible

Sostenibilitat

Una de les primeres accions de la recentment aprovada Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030 ha sigut l'aprovació de la instrucció tècnica de compra pública alimentària dels serveis municipals de menjador, àpats, càtering i venda automàtica. S'ha fet amb l'objectiu d'alinear el 100% de la compra pública municipal amb l'alimentació sostenible inspirada en la dieta de salut planetària.

La nova instrucció és una eina pionera pensada per redirigir tota la compra alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. Ho vol aconseguir integrant criteris socials, ambientals i, per primer cop, també de salut

i sostenibilitat. Paral·lelament, la instrucció promou l'educació i la formació per facilitar a entitats, empreses i professionals l'acreditació dels processos, l'acompliment dels criteris i tota la formació tècnica necessària.

A efectes pràctics, la instrucció suposa que des d'ara es garantirà la presència d'aliments de proximitat, de temporada, ecològics i saludables, sempre respectant el marc normatiu europeu de compliment obligat. També es promourà l'augment de la proteïna vegetal i el reequilibri de la proteïna animal, la moderació dels sucres afegits, la reducció del malbaratament, la incorporació de l'oferta d'aliments directes de la pagesia, de circuit curt i de qualitat diferenciada, així com la reducció de la petjada de carboni dels serveis municipals.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Barcelona Comerç premia els millors establiments

Premis

250 comerciants, autoritats i personalitats vinculades al món del comerç es van reunir el passat 12 de desembre a la 18a edició dels Premis Barcelona Comerç, que reconeixen la qualitat, la tradició i el compromís dels establiments adherits als eixos comercials que formen part de la Fundació Barcelona Comerç. També hi van ser presents l'alcaldessa Ada Colau, el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, la regidora de Comerç, Montserrat Ballarín, i el president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell.

La botiga de música especialitzada en pianos Audenis, fundada l'any 1928, es va emportar el Premi al Millor Establiment, per la seva història i per ser un referent en el seu sector. Audenis disposa de més de 1.000

metres quadrats de botiga on exposa una selecció de pianos de cua i verticals, una àmplia oferta d'instruments de corda, percussió i vent i tots els accessoris necessaris per a músics professionals i estudiants.

El Premi al Millor Establiment de Restauració va ser per a Vivanda. Ubicat als baixos amb jardí d'un edifici de Sarrià, és un establiment de cuina tradicional catalana elaborada amb productes de mercat i tècniques actuals, que rep cada dia tant clients del barri com de tota Barcelona i que apareix a les principals guies gastronòmiques del país.

Una papereria va aconseguir el Premi al Compromís Social, la Papereria Canut. El jurat va destacar la seva cura i atenció al veïnat i la seva contribució a la qualitat de vida dels veïns de l'entorn.

Jaume Bertran, del Forn Mistral, hereu d'una nissaga de forners que ja es troba en la cinquena generació, va recollir el Premi a la Trajectòria del Comerciant, per assegurar la continuïtat de la millor tradició fornera a Catalunya. I un altre històric del comerç, Josep Escofet, comerciant i expresident de l'Eix Comercial Sants-Les Corts, va rebre també el seu guardó, en aquest cas el Joan Mateu, que reconeix la dedicació al comerç.

Finalment, dos premis també importants, a la innovació i al compromís. El primer, per a Independent Retail Europe, la Millor Iniciativa Comercial Europea, que dona suport a entitats del comerç detallista d'arreu d'Europa. I el Premi Compromís amb el Comerç, per a Albert Closas, periodista i director del programa econòmic de TV3 *Valor afegit*, que s'emet des del 2003.

EN PRIMERA PERSONA

“Fa molt goig passejar i veure tots els locals oberts”

Oriol Carrió

Pastisseria Oriol Carrió (Comerciants Bailèn)

Oriol Carrió és un d'aquells comerciants compromès amb la causa. Amb l'associació de comerciants, amb l'esplai del barri, amb la festa major i amb el que calgui. Encara sort que, de tant en tant, li deixen temps per a la seva vocació: la seva pastisseria del carrer Bailèn, 216.

Quina és la situació del comerç al carrer Bailèn?

Hem estat un temps arrencant i parant a conseqüència dels canvis en el comerç i de la pandèmia. Ara, l'associació està començant a engegar-ho tot una altra vegada i fent campanyes.

Esteu en línia ascendent.

Ara mateix tenim molta sort perquè tots els locals estan plens i hi ha molta varietat de comerç. Està entrant gent nova amb nous projectes. Fa molt goig passejar i veure tots els locals amb les portes obertes.

Això anima molt el comerç, oi?

Sí. A més, al carrer Bailèn tenim la sort de tenir un supermercat, que ens situa com una referència. I des que hi ha el mercat de l'Abaceria Central molt a prop també hem notat que ve més gent de Gràcia.

Com poden ajudar les administracions el comerç?

La llista seria llarga... Jo començaria per demanar més facilitats burocràtiques per a les associacions. L'administració ha d'entendre que tenim negocis i família i que accedir a tràmits o a subvencions és una feina feixuga.

Foto: Fundació Barcelona Comerç

El comerç de proximitat ajuda el Gran Recapte a aconseguir el repte

Foto: Ajuntament

Solidaritat

La campanya del Gran Recapte del Banc dels Aliments de Barcelona va recollir durant el mes de desembre uns 5 milions d'euros en aliments per a les famílies vulnerables. És una xifra que supera les dels últims anys, marcats per la pandèmia i la limitació per fer aportacions.

Després de dos anys recollint únicament transferències econòmiques, enguany s'ha reactivat la recollida d'aliments en punts específics. Per als organitzadors, això ha sigut un estímul que ha ajudat a recollir més aliments. “Una transacció econòmica és una opció més freda, en canvi la unió que es fa a través de la donació d'aliments física és

molt més bonica”, explicava a l'ACN Oriol Dolader, cap de logística del punt de classificació de la Zona Franca a Barcelona.

MERCATS I COMERÇOS

Dotze mercats municipals, petits comerços i altres establiments es van sumar al repte de mobilitzar la ciutadania per aconseguir donacions d'aliments als punts de recollida fins al 6 de desembre. A més, fins a Nadal també es va mantenir la possibilitat de col·laborar-hi mitjançant transferències bancàries.

Tot i l'èxit de la campanya, la inflació ha reduït l'ajuda en termes generals, i és per això que els bancs d'aliments, tant el de Barcelona com els altres, demanen que la ciutadania continuï col·laborant per cobrir les necessitats de les famílies que ho necessiten.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

El primer encàrrec d'Eusebi Güell a Gaudí

LES CORTS/ Als autèntics amants de l'obra de Gaudí no els passa per alt l'entrada dels Pavellons Güell, encara que pugui semblar una obra menor de l'autor d'obres tan extraordinàries com la Sagrada Família o la Pedrera. Perquè aquests pavellons van ser el primer encàrrec que Eusebi Güell va fer a Gaudí. Aquí va començar la història entre l'arquitecte i el seu mecenes, que va revolucionar el Modernisme a Catalunya.

Entre el 1884 i el 1887, Gaudí va redissenyar el jardí de l'industrial i va aixecar els dos pavellons de l'entrada que coneixem avui dia. Per accedir-hi, va col·locar-hi un gran drac de ferro forjat que guardés l'entrada i que fos l'admiració dels veïns de l'avinguda de Pedralbes. I encara ara congrega moltes visites, que s'hi apropen ni que sigui per veure'l des de fora.

Per protegir l'entrada als pavellons, Gaudí va col·locar-hi un drac de ferro que és un símbol de l'art de la forja a Catalunya

Amb una base de pedra, les cases s'alcen sobre unes parets profusament decorades amb elements de maó i de ceràmica. El projecte, d'aire oriental, fins i tot pot arribar a recordar l'art mudèjar en algunes de les seves parts. Tot i que l'element estrella, el que atrau més mirades i visites, és la reixa

Foto: Ajuntament

de la porta d'entrada, una de les obres més representatives de la tradició de forja catalana. Representa un drac de ferro amb ulls de vidre, en honor al drac de la mitologia grega que custodiava el mític Jardí de les Hespèrides, seguint la recreació del poema *L'Atlàntida*, de mossèn Cinto Verdaguer. Una peça d'art magnífica, molt vinculada a la Font d'Hèrcules, que s'amaga en un dels racons del Palau de Pedralbes.

El jardí i els pavellons donaven accés a la casa d'estiueig dels Güell i a les terres de conreu que la família explotava. Després

de la mort del patriarca, el 1918, els seus descendents van cedir la casa i part dels terrenys per a la seva conversió en Palau Reial de Barcelona.

Més endavant, els pavellons van passar a mans de la Universitat de Barcelona, es van readaptar i l'any 1969 van ser declarats monument historicoartístic de caràcter nacional. Pocs anys després, concretament a partir del 1977, les cavallerisses van acollir la seu de la Càtedra Gaudí, mentre que un pavelló s'havia condicionat com a habitatge per al personal de la universitat.

El 2015, la universitat va cedir l'ús del conjunt dels pavellons de la finca Güell a l'Ajuntament per un període de deu anys, durant els quals el consistori ha impulsat la restauració integral de l'obra de Gaudí, la substitució dels murs opacs del recinte per tanques transparents i la regeneració del jardí.

Els pavellons estan oberts cada dia de 10h a 16h i, de fet, sempre hi trobareu visitants que, amb l'ajuda de guies, intenten descobrir tots els misteris que oculta el drac guardià.

El Rec Comtal: mil anys subministrant aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ Pocs records en queden de la Barcelona de fa mil anys, sobretot fora del nucli antic. Un d'ells el trobem al nord de la ciutat, al barri de Vallbona. És el Rec Comtal, un canal que fa mil anys ja proveïa d'aigua els camps de les viles properes. Va estar actiu com a mínim fins al segle XIX i durant bona part de la seva història va ser el principal subministrador d'aigua a Barcelona. Avui, alguns agricultors postmoderns encara el fan servir.

El Rec Comtal pren l'aigua de Montcada i Reixac, travessava tot Ciutat Vella i desembocava al mar. Se sap que es netejava amb regularitat i que, al llarg dels seus gairebé 12 quilòmetres de longitud, el creuaven nombrosos ponts. Els murs eren de pedra procedent de Montjuïc i el fons, de terra natural. A banda dels usos agrícoles, l'aigua del Rec Comtal va servir durant molts anys per fer funcionar els molins, i durant l'època daurada del tèxtil a Sant Andreu abastia totes les fàbriques.

Avui, el tram descobert transcorre en un entorn verd i tranquil, allunyat del bullici. L'aigua és transparent i hi viuen peixos, granotes i ànecs.

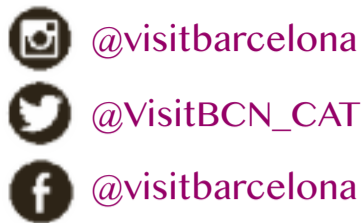
Foto: Aj.

L'estiueig barceloní a la Colònia Busquets

SARRIÀ - SANT GERVASI/ Els carrers i els edificis que avui omplen la carretera de l'Església amaguen la història de la Colònia Busquets, que va acollir els primers estiuejants que van arribar a la vila de Vallvidrera cercant aire pur i contacte amb la natura. L'any 1907 el decorador Joan Busquets va comprar uns terrenys agrícoles i va edificar-hi la primera urbanització amb cases d'estil modernista i envoltades de jardins. Un paradís que durant la guerra es va convertir en un refugi per als barcelonins que fugien dels bombardejos.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Can Sabaté, un parc que oculta una misteriosa història

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Encabit entre els alts edificis que l'envolten, el parc de Can Sabaté (Mare de Déu del Port, 379) és un jardí desconegut per a la majoria de barcelonins, però no per als veïns del barri, que a finals dels anys setanta es van mobilitzar a fi de convertir-lo en espai públic. Fruit de la pressió, l'antiga fàbrica metal·lúrgica de la família Sabaté no es va convertir en un munt de blocs de pisos, com estava previst.

Després de nombroses negociacions entre les parts, finalment l'any 1984 l'Ajuntament va construir el parc actual, un disseny de Neus Solé, Imma Jansana i Daniel Navas, els quals van comptar amb el suport i el consell de tot un referent: Nicolau Rubió i Tudurí, director de Parcs i Jardins de Barcelona entre 1917 i 1937 i artífex del Parc de

Montjuïc, al costat del mític arquitecte de jardins Jean-Claude Nicolas Forestier. Avui, aquesta zona verda permet relaxar-se a l'ombra dels arbres o contemplar l'aigua, molt present a tots els racons. Darrere de la bassa amb columnes, un petit bosc, àrees infantils, bancs i fonts completen aquest parc familiar.

UNA PIRÀMIDE MISTERIOSA

De forma rectangular i allargada, el parc és un jardí d'aspecte clàssic que destaca per la tranquil·litat que inspira l'elegància dels seus elements. D'entre ells, el més curiós és la piràmide de marbre verd, situada enmig de l'estany.

Tot i les dimensions reduïdes, destaca la seva variada vegetació, que inclou espècies

típicament mediterrànies i altres d'exòtiques. Hi ha exemplars de ginkgo, desmaï, lledoners, pollancre del Canadà, eucaliptus, pins pinyoners, alzines i xiprers, entre altres.

CAN BARRET I EL CAS SAVOLTA

Jaume Fabre i Josep Maria Huertas expliquen al seu llibre *Art públic* que quan van enderrocar la fàbrica per fer el parc, els obrers van descobrir una desena de passadissos subterranis i petroli petrificat de l'època en què Josep Antoni Barret era el propietari de la fàbrica. Barret va ser assassinat el 1918 per alemanys que volien acabar amb els proveïdors d'armes de l'exèrcit francès durant la Primera Guerra Mundial. Eduardo Mendoza va novel·lar la seva vida en la seva obra *La veritat sobre el caso Savolta*.

Ciutat Vella

Sant Pere, barri medieval

La parròquia de Sant Pere és el centre neuràlgic d'un barri que es manté viu des de l'època medieval. Allà on ara trobem petits restaurants, comerços, estudis i terrasses hem d'imaginar-nos negocis d'aquella època creixent enganxats al que llavors era el monestir de Sant Pere de les Puel·les, del qual hi ha constància des del segle X. Cap al XII, l'entorn ja era una vila d'extramurs prou animada. Tant, que al XIII ja va quedar inclosa i tancada per les noves muralles de la ciutat. El barri es va mantenir així fins que els temps van canviar molt i el convent es va traslladar a Sarrià, on encara existeix. L'edifici que l'acollia es va enderrocar i la parròquia es va quedar sola.

ESGLÉSIA APEDAÇADA

El mur de pedra visible des de la plaça dona fe dels mil i un canvis que ha patit el temple al llarg dels anys. L'element més antic és la portalada, del segle XV. La planta de creu grega i l'absis es van substituir posteriorment, així com el campanar. L'any 1911 l'església es va reconstruir després d'un incendi, però durant la Guerra Civil va tornar a passar pel foc. L'aspecte actual, més aviat eclèctic, es conserva des de l'última reconstrucció, l'any 1945. Malgrat això, a l'interior encara es conserven vestigis del seu origen romànic i la imponent portalada ens recorda que allà va néixer un gran barri medieval.

Foto: Aj.

Un castell modernista de conte al barri de Vallcarca

Foto: Ajuntament

GRÀCIA/ La Casa Comas d'Argemir (Av. República Argentina, 92) és una residència modernista amb tocs medievals que destaca en el paisatge urbà del barri de Vallcarca i els Penitents, entre els carrers Bolívar, Agramunt, l'avinguda República Argentina i l'avinguda Vallcarca. Obra de l'arquitecte Josep Vilaseca i Casanoves, data de 1904, un moment en què estava de moda el corrent historicista, que consistia a interpretar i recrear, més o menys de manera lliure, estils anteriors com ara el Mudèjar o, com en aquest cas, l'estil medieval. La Casa Comas d'Argemir és un bon exemple d'aquesta tendència.

Ara bé, posats a buscar referències, qualsevol coneixedor de la història de França reconeixeria en aquest castell bellament fortificat una recreació lliure dels *chateaux*

francesos de l'Edat Mitjana, edificis que coneixia prou bé Josep Vilaseca. Probablement, els propietaris li van demanar una casa de conte i l'arquitecte els va construir una mena de palau modernista a l'estil de la cort i la noblesa francesa medieval.

Vilaseca, conegut per ser l'autor de l'Arc de Triomf de Barcelona, va projectar en aquest encàrrec tot el bagatge artístic que havia adquirit al llarg dels anys. És per això que aquesta obra, tan eclèctica, fusiona amb llibertat les formes bàsiques d'un castell medieval amb elements purament modernistes, com ara l'ús de l'arc parabòlic a l'entrada o la ceràmica vidriada a la coberta de la torre. L'ornamentació és generosa i barreja elements mudèjars i gòtics amb d'altres presos de l'Art Nouveau francès.

Poder explicar què passa

» L'assetjament sexual en l'esport segueix sent un xacra i un 20% dels nens i nenes en patirà
 » "Intentem que les entitats identifiquin els espais o situacions de risc", exposa l'experta Anna Rovira

Toni Delgado
LES CORTS

Ashley és el nom fictici d'una esquiadora. Una actriu narra la seva història en un vídeo del Comitè Olímpic Internacional. S'hi explica que quan va arribar nova a l'equip l'entrenador la tractava molt bé i anaven a sopar o al cinema. Fins que va arribar un dia que el tècnic es va començar a empipar i la va acusar de fallar al grup i de no fer bé les coses. Després la va perdonar i, més endavant, li va demanar fer-li un petó i que passessin la nit junts. Ella no es va veure capaç de dir-li que no perquè el seu futur esportiu depenia de l'entrenador.

Qui comparteix el cas és Anna Rovira (Vic, 1996), formadora sobre violències sexuals en l'esport i col·laboradora del Grup d'Investigació Social i Educativa de l'Activitat Física i de l'Esport (GISEA-FE). El testimoni li serveix per descriure les quatre fases de l'assetjament: "La primera és la selecció de la víctima, que no és aleatòria, i hi poden dependre factors com que la persona sigui nova al grup, l'edat o la personalitat. A la segona l'agressor o agressora es guanya la confiança i l'amistat de la víctima, i s'hi crea un vincle especial". A partir d'aquí, arriben les altres dues: "A la tercera comencen a haver-hi comportaments ambivalents que generen confusió en la víctima, es desenvolupa l'assetjament i el control sobre la persona, i es construeix la lleialtat. A la quarta i última comença l'abús sexual i l'assegurament del vot de confiança",

completa Rovira. Són escenaris que es compleixen quan qui agrideix es troba en possessió de superioritat jeràrquica. No es compliria si hi ha un cas d'assetjament entre companys i companyes, com succeeix en el 62% de les ocasions. "Un de cada cinc nens i nenes ha patit o patirà violència sexual", adverteix l'entrevistada. En un 81% de les ocasions la víctima coneix la persona agressora.

A *La violència sexual a l'esport. Guia per a persones adultes*, el Consell Català de l'Esport defineix violència sexual com "un comportament cap a un individu o un grup d'individus que inclou comportaments sexualitzats (verbals, no verbals o físics) amb intenció o sense, legal o il·legal, basats en un abús de poder i confiança i que és considerat per la víctima o per un espectador com a no-desitjat o coercitiu".

Defensa Rovira que la manipulació de qui agrideix fa que moltes vegades la víctima no pugui explicar què està passant i que sigui "difícil" que una tercera persona ho detecti, en part perquè sovint la persona agressora té bona relació amb la família de la víctima. "Normalment, no es detecta quan són infants i adolescents", diu l'experta. Quan ho expliquen, potser amb 30, 40 o 50 anys, "ja no els podem ajudar gaire" i les persones "han patit soles com a nens o nenes o adolescents".

Segons l'article 48 de la Llei Orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència, les entitats esportives que treballen amb menors d'edat estan obligades a "aplicar els protocols d'ac-

A l'esport també hi ha assetjament. Foto: Dominika Roseclay/Pexels

tuació que adoptin les administracions públiques, implementar un sistema de monitoratge per assegurar el compliment dels protocols i designar la figura del delegat o delegada de protecció".

LA CONFIDENCIALITAT

El delegat o delegada de protecció és a qui es poden adreçar les persones menors d'edat per expressar les seves inquietuds i qui s'encarrega de la difusió i compliment dels protocols. "Sense aquesta figura, que assegura la confidencialitat, seria gairebé impossible per a la víctima parlar i hi ha moltes entitats que encara no la tenen", adverteix Rovira. Durant la primera fase hi ha la recepció de la comunicació de la víctima i pot ser a través de diferents canals (correu electrònic, presencialment –verbalment o per escrit–, la bústia de suggeriments, reunions, WhatsApp o el formulari del web. S'activa el protocol i es comença la fase d'instrucció. "Si la persona és menor d'edat, per llei

és obligatori trucar la família per comunicar-li la situació".

Després, ja amb la família, s'iniciaria la segona fase: la investigació. Es parla amb la víctima amb la família present, amb la presumpta persona agressora i es busquen possibles testimonis. Amb la documentació i possibles proves, des de converses de WhatsApp fins a declaracions verbals, es redacta un informe, que arriba a qui hagi de resoldre el cas. Generalment, és la junta o una comissió que també inclou membres de la junta, en funció del protocol. Hi ha dues vies de resolució més: l'administrativa (denúncia externa a Inspecció de Treball) i la judicial (denúncia externa als Mossos).

FORMES D'ASSETJAMENT

"Hi ha moltes entitats esportives sense un protocol d'actuació, però crec que n'hi ha moltes que s'estan posant les piles. El que, de moment, encara no tenim, és un entorn preparat perquè les vícti-

mes expliquin què els passa", en-raona Rovira. Hi ha moltes formes d'assetjament sexual: verbal (fer bromes o comentaris obscens, difondre rumors, preguntar o explicar detalls sobre la vida sexual d'una persona); no verbals (gestos obscens o mirades lascives al cos); i físic (contacte físic deliberat i no sol·licitat o un apropament físic excessiu o innecessari).

"Intentem que les entitats identifiquin els espais o situacions de risc i s'estableixin mesures de prevenció", detalla Rovira. Les xarxes socials, els vestuaris, els despatxos o oficines o els viatges i desplaçaments són espais de risc. "Cal establir accions preventives i normes de bones pràctiques en cada un dels espais, que són diferents segons el club i disciplines esportives", exposa.

Els efectes de l'assetjament són infinits: insomni, depressió, es trenquen relacions familiars i/o d'amistats, abandonament de la carrera esportiva, menor capacitat de concentració... I també l'etiqueta de per vida de víctima.

"Ara no sembla que no es pugui fer res" i "a la nostra entitat aquestes coses no passen" són potser els dos comentaris més repetits en les formacions sobre violència sexual que imparteix Rovira. "Realment no és que no es pugui fer res, és que abans es podia fer tot i ara hi ha límits. La tolerància de les dones ha canviat i n'hi ha moltes que no et volen fer dos petons i et donen la mà, amb tot el seu dret. Fins ara, era com de mala educació actuar així. Intentem que la gent prengui consciència que la violència sexual en l'esport és una realitat", conclou.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

Foto: Alberto Lora / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 Ayuda
en Acción

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   **el diari
metropolità**

No t'ho perdís

Foto: Pere Franceschi/ACN

Constel·lació gràfica

El Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) acull des del desembre l'exposició *Constel·lació gràfica. Joves autores de còmic d'avantguarda*, que es podrà visitar fins al 14 de maig. La mostra, comissariada per Montserrat Terrones, compta amb el talent de Bàrbara Alca, Marta Cartu, Genie Espinosa, Ana Galvañ, Nadia Hafid, Conxita Herrero, María Medem, Miriam Persand i Roberta Vázquez. Segons va dir Terrones a l'ACN en la inauguració de l'exposició, aquestes autores tenen en comú que "reflecteixen el malestar de la generació *millennial*".

Famosos

La relació entre Shakira (Barranquilla, Colòmbia, 1977) i Gerard Piqué (Barcelona, 1987) no ha estat mai precisament privada. Des que va començar durant el Mundial de Sud-àfrica del 2010, el tàndem de l'estrella de la música i l'estrella del futbol es va convertir en una de les parelles més mediàtiques a casa nostra i arreu del món. Però, en aquell moment, res feia imaginar que la cosa podia acabar com el rosari de l'aurora. Ja fa mesos que tots dos van confirmar la ruptura, i des d'aleshores els rumors d'infidelitat per part de l'exjugador del Barça no s'han aturat. Ara, Shakira ho ha explicat *clara-ment*: la seva nova cançó amb el productor argentí Bizarrap parla obertament de Clara Chía, la nova parella de Piqué, i d'ell mateix. "Yo solo hago música, perdón que te sal-pique" i "Tiene nombre de persona buena, clara-mente no es como suena" són només algunes de les joies que inclou la lletra, elogiada i criticada gairebé a parts iguals.

La fitxa

QUI ÉS?

S H A K I R A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella mundial de la música
No ha deixat de crear èxits des dels anys noranta

QUÈ HA FET?

Una cançó sense pèls a la llengua
Parla sense dissimular de Gerard Piqué i la seva nova xicota

A LES XARXES...

Aplaudiments i esbroncades
Però no s'hi parla d'una altra cosa

Llibres

Un afer europeu
Jordi Sebastià

El jove periodista Joan Ballester viatja a Brussel·les a cobrir un acte protocol·lari i sense interès en les institucions europees; la visita li permet deixar enrere per uns dies problemes sentimentals i familiars als quals no vol enfrontar-se. Allà, però, s'assabenta de la imminent aprovació d'un tractat comercial que perjudicarà letalment els productors de taronja valencians.

Teatre

Hedda Gabler
Hedda Gabler

El director Àlex Rigola trasllada la modernitat de Henrik Ibsen al nostre present per explorar les contradiccions d'aquest gran personatge femení que és Hedda Gabler. Una adaptació lliure del clàssic contemporani, considerat un dels primers textos de la dramàturgia moderna i llargament representat als escenaris del Lliure. Al Teatre Lliure de Montjuïc.

Música

Refugi
Sergi Carbonell

Hi ha vida després de Txarango. Sergi Carbonell, antic membre d'aquest popular grup, ha fet fins a quatre discos de piano, i ara s'ha estrenat com a cantautor amb el disc *Refugi* (Halley Records). "El refugi més important de tots és un mateix", va dir l'artista en una entrevista amb l'ACN coincidint amb la publicació de l'àlbum, el passat 13 de gener.

Pelis i sèries

Aftersun
Charlotte Wells

La Sophie reflexiona sobre l'alegria compartida i la melangia privada d'unes vacances que va fer amb el seu pare vint anys enrere. Els records reals i imaginaris omplen els espais entre les imatges mentre intenta reconciliar el pare que va conèixer amb l'home que no va conèixer. Aquesta pel·lícula de Charlotte Wells és considerada per alguns com la millor del 2022.

ESTILS DE VIDA

La gent gran pateix més fred

Foto: Freepik

GERIATRIA

Fins ara l'hivern ha sigut prou benigne, però això pot canviar en qualsevol moment. I la baixada sobtada de les temperatures xocarà directament amb el pànic a la pujada de la factura energètica. La coincidència entre una onada de fred i l'onada inflacionària podria causar el tsunami perfecte en el moment més perillós per a la gent gran.

Segons la Societat Espanyola de Geriatria, el fred afecta més les persones grans perquè amb l'envelliment s'alteren els mecanismes de termoregulació. Això significa que generen menys calor i, a més, tenen més dificultat per conservar-la, a conseqüència de la constricció que es produeix als vasos com a resposta a les baixes temperatures. Les persones de més edat són, doncs, més vulnerables al fred, sobretot a partir dels 75 anys.

El fred també perjudica indirectament els grans perquè empitjora tots els problemes relacionats amb el sistema circulatori (problemes cardiovasculars, ictus, angines de pit) i amb el respiratori (grip, pneumònia, covid...). Les persones més vulnerables fins i tot poden patir una hipotèrmia sense que ens n'adonem. Passar fred a casa no és una opció per a la gent gran.

Les claus .....

TEMPERATURA

La temperatura no hauria de ser mai inferior als 21 graus si hi ha gent gran vivint a casa

ABRIC

És important abrigar-se amb roba còmoda i fer-ho amb peces que puguem treure'ns fàcilment

DIETA

A l'hivern cal menjar aliments que contribueixin a la producció d'energia calorífica: carbohidrats i proteïnes

SUPERVISIÓ

Truqueu regularment als familiars grans que viuen sols i interesseu-vos per la seva situació

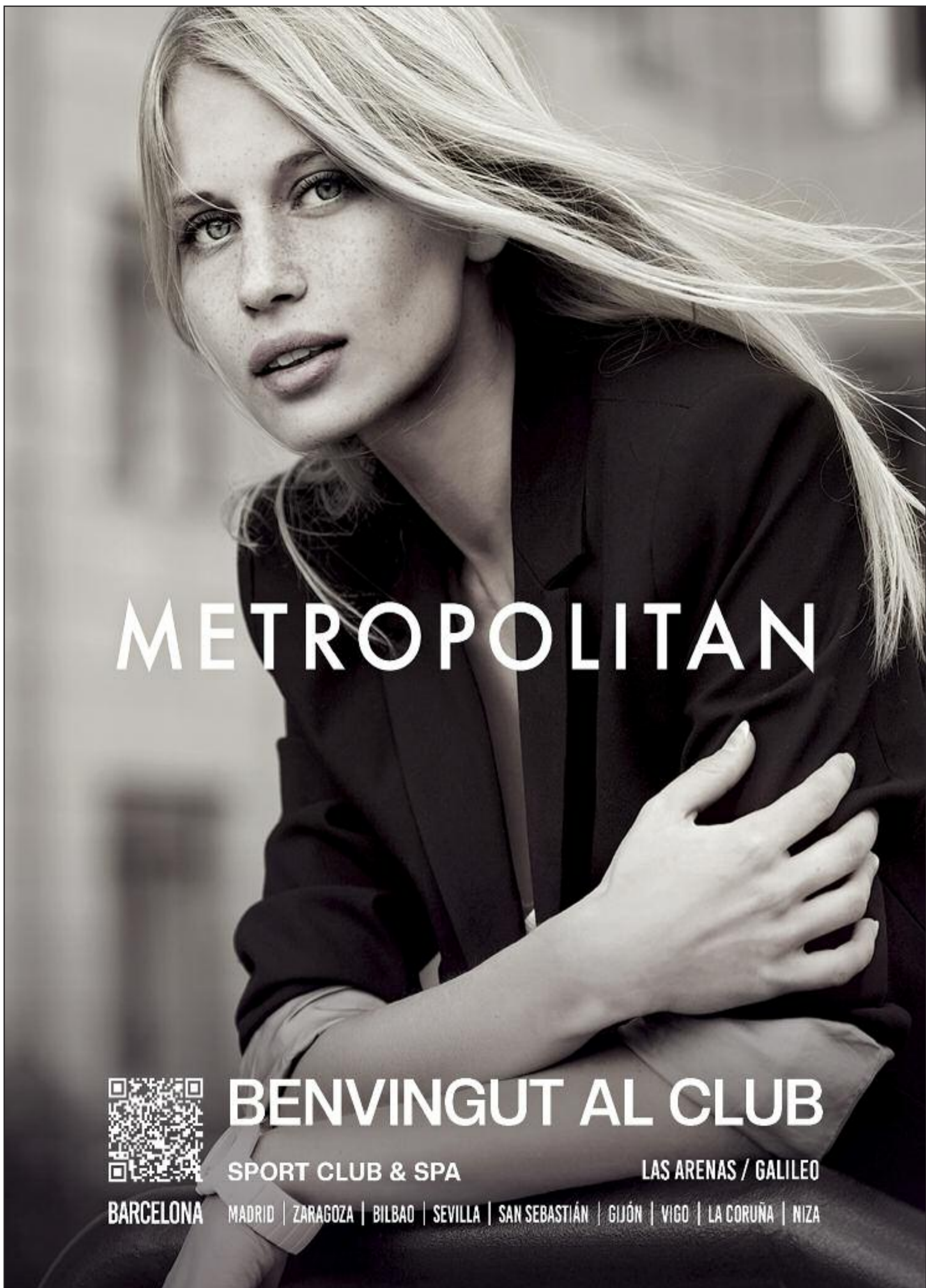

Foto: Freepik

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

METROPOLITAN

BENVINGUT AL CLUB

SPORT CLUB & SPA

LAS ARENAS / GALILEO

BARCELONA | MADRID | ZARAGOZA | BILBAO | SEVILLA | SAN SEBASTIÁN | GIJÓN | VIGO | LA CORUÑA | NIZA